

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Gfv.V.30.168/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Bartal Géza bíró
Dr. Cseh Attila bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Fazekas Margit ügyvéd
név2

Az alperes: név3
cím2

Az alperes képviselője: Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Butora Mónika ügyvéd
cím3

A per tárgya: Vételár és késedelmi kamat megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Szegedi Ítéltábla
Gf.III.30.178/2022/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Gyulai Törvényszék
5.G.20.086/2020/74.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a takarmánykeverő üzemében való feldolgozás érdekében takarmányt vásárolt az alperestől.

[2] A felperes a felek között 2019-ben létrejött adásvételi szerződéseket felmondta, arra hivatkozással, hogy az alperes a terményeket a teljesítési határidő lejártát követő – sikertelen –

egyeztetések és felszólítás ellenére sem adta át, amelynek következtében a szerződés teljesítéséhez fűződő érdeke megszűnt.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetében az alperest 116.880.773 forint ellenszolgáltatás nélkül maradt vételár, az egyes részösszegek után járó kamat, valamint 33.160.000 forint szerződésszegéssel okozott – fedezeti vétel alapján meghatározott – kár megfizetésére kérte kötelezni. Az eljáró nyomozóhatóság az alperesnél 82.000.000 forintot lefoglalt, majd a lefoglalás megszüntetését követően a felperesnek kiutalt, amely összeggel a felperes a keresetet leszállította. A felperes végleges keresetében az alperest 34.880.773 forint ellenszolgáltatás nélkül maradt vételár, az egyes részösszegek után járó kamat, valamint 33.160.000 forint szerződésszegéssel okozott – fedezeti vétel alapján meghatározott – kár megfizetésére kérte kötelezni.

[4] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperest 34.880.773 forint, az egyes részösszegek utáni kamat, továbbá 32.281.245 forint megfizetésére kötelezte.

[6] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit az ítélet rendelkező része első bekezdésének kijavításával és pontosításával helybenhagyta, amelynek értelmében az alperes a felperesnek 34.660.773 forint és az egyes részösszegek utáni kamat megfizetésére köteles.

[7] A másodfokú bíróság hivatalból észlelte, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében elírás folytán tévesen tüntette fel 34.880.773 forintban az alperes által

visszafizetendő vételárrész összegét, az helyesen – összhangban az indokolás [3] bekezdésében foglaltakkal – 34.660.773 forint.

[8] A felülvizsgálati eljárás szempontjából releváns ítéleti indokolás szerint az elsőfokú bíróság a perben a fedezeti szerződésben kikötött ellenérték kapcsán szakértői bizonyítást folytatott le, amelynek során a szakértő szakvéleményében a takarmánykukorica piaci árát meghatározta a NAIK AKI PÁIR adatbázis alapján. Ebben az adatbázisban a piaci árinformációs rendszer és a tesztüzemi információs rendszer működéséről szóló 17/2013. (XII.18.) VM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján összesített adatok vannak, így az árak átlagárak, a perbeli termények esetében pedig nincs hatósági ár. Ezért nem kizárólag az adatbázisban feltüntetett áron lehet szerződést kötni, a szakvéleményben megállapított piaci ár tehát önmagában nem zárja ki a szerződéses ár figyelembevételét, és azt sem jelenti, hogy a felperes pontosan ilyen áron szerződést tudott volna kötni.

[9] Rögzítette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:141. §-a sem a piaci árhoz köti a különbség számítását. A fedezeti szerződésekben kikötött vételárak a szakértő által meghatározott piaci átlagárát csak 7 %-kal haladják meg, így az eltérés sem aránytalan. Az alperes nem állította sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében, hogy a felperes mással a fedezeti szerződésben kikötött vételárnál kedvezőbben tudott volna szerződést kötni. Ezt nem támasztja alá az, hogy az alperes kötött alacsonyabb vételáron szerződést, mivel a felperes felé nem teljesítette a szerződéses kötelezettségét, így a felperesnek máshonnan kellett beszereznie a szükséges terményt.

[10] A másodfokú bíróság kifejtette, a Ptk. 6:48. § (4) bekezdése a késedelmi kamatfizetési kötelezettség esetében úgy rendelkezik, hogy az akkor is beáll, ha a kötelezett a késedelmét kimentette. A késedelmi kamat a késedelem objektív jogkövetkezménye, annak szempontjából nincs jelentősége, hogy miért nem történt meg a kötelezettség teljesítése. Nem mentesülhet ezért az alperes a késedelmi kamatfizetési kötelezettség alól azon okból, hogy az általa megfizetendő összeget büntetőeljárás során a nyomozó hatóság lefoglalta, így azzal nem rendelkezhetett.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezése mellett elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetet elutasító határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. §-át, 6. §-át, 237. § (1)-(5) bekezdését, 265. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, 369. § (1) bekezdését, (3) bekezdés *a)*, *b)*, *c)*, *d)* pontjait és (4) bekezdését, a Ptk. 6:37. § (1) bekezdését, 6:48. § (1) bekezdését, 6:58. §-át, 6:63. § (1), (2) és (5) bekezdését, 6:116. § (1) bekezdését, 6:213. § (1) bekezdését és 6:525. § (5) bekezdését jelölte meg.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[13] Az ítéletek egybehangzósága folytán az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyben kérte, hogy a Kúria a Pp. 409 § (2) bekezdés *a*) pontja, a Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontja, továbbá a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján engedélyezze a jogerős ítélet felülvizsgálatát.

[14] Kérelmében a Pp. 3. §-ának, 6. §-ának, 237. § (1)-(5) bekezdésének, 265. § (1) bekezdésének, 279. § (1) bekezdésének, Ptk. 6:48. § (1) bekezdésének, 6:116. § (1) bekezdésének, 6:213. § (1) bekezdésének a sérelmét állította.

[15] Az alperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pont első fordulata alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében tartotta indokoltnak a felülvizsgálat engedélyezését. Megítélése szerint a bizonyítási érdek, a bizonyítás sikertelensége jogkövetkezményének értékelése, az anyagi pervezetés, a tényállás megállapítása és bizonyítás eredményének a mérlegelése, továbbá a feltételhatározás, mint jogkérdések a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat engedélyezését.

[16] Részletesen levezette, hogy a másodfokú ítélet milyen okból sérti az engedélyezés iránti kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, utalva arra, hogy a másodfokú bíróság az anyagi pervezetés jogkérdése körében a joggyakorlattól eltérő gyakorlatot képvisel, ezzel az anyagi pervezetés jogkérdésében fennáll a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység bomlásának a veszélye. Véleménye szerint a jogerős ítélet a tényállás megállapítása, a bizonyítás eredményének értékelése jogkérdésben eltér a kialakult joggyakorlattól, felvetve annak lehetőségét, hogy a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözzön. Utalt arra is, hogy a jogerős ítélet a feltétel határozás jogkérdésben eltér a kialakult joggyakorlattól, felvetve a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélyét és azt, hogy a hibás gyakorlatot a többi bíróság is követi.

[17] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pont első fordulatra – az ügy által felvetett jogkérdés különleges súlyára – hivatkozással a kérelmét a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésére alapította. Előadta, hogy a másodfokú bíróság a megfizetett 82.000.000 forint vételárelőleg visszafizetése kapcsán a terhére jogsértő módon állapított meg késedelmi kamatfizetési kötelezettséget azon időtartam tekintetében, amikor a vételárelőleg összege büntetőeljárásban lefoglalásra, annak alapján teljesítésre került. Hangsúlyozta, hogy a vételárelőleg összegének tekintetében a lefoglalás útján történt teljesítés időpontjától kezdődően nem állt késedelem, és késedelem hiányában hiányzik a késedelmi kamat felszámításának jogalapja.

[18] A jogkérdés jelentőségét azzal indokolta, hogy a vételár büntetőeljárásban, lefoglalás útján történt teljesítése, a büntetőeljárásban lefoglalt összeg utáni késedelmi kamatfizetési kötelezettség olyan különleges súlyú, az egyedi ügyön túlmutató jogkérdés, amely indokolja a felülvizsgálat engedélyezését. A jelölt jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti, az a bíróságok előtt gyakran felmerülhet, így elengedhetetlen a Kúria vonatkozó állásfoglalása.

[19] A Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított engedélyezési ok vonatkozásában eltérő döntésként az anyagi pervezetés jogkérdése körében a Kúria Kfv.37.955/2019/6. és – a BH 2022.2.45. számon közzétett – Pfv.20.932/2021/2. számú határozatát, a tényállás megállapítása, a bizonyítás eredményének mérlegelése kapcsán a Gfv.30.250/2021/5. és Gfv.30.060/2019/5. számú ítéletét, míg a feltétel határozás jogkérdése tárgyában a Gfv.30.130/2021/7. számú határozatot jelölte meg.

[20] Az alperes a Kfv.37.955/2019/6. és a Gfv.30.250/2021/5. számú határozat elvi tartalomként kiemelt részében kifejtettektől való eltérésre hivatkozott. Az előbbi szerint a bíróságnak a bizonyításra szoruló tényeket az adott ügyben, a felek hivatkozására tekintettel, konkrétan kell meghatároznia, egyúttal megjelölve azt is, hogy az adott tény bizonyítására

melyik fél köteles. Amennyiben a bíróság úgy ítéli meg, hogy egy adott – ténybeli – kérdés eldöntésére különleges szakértelem szükséges, úgy erről a feleket köteles tájékoztatni. Az ügyben releváns, bizonyítandó ténybeli kérdések meghatározása az alkalmazandó jogszabálytól és a felek perben tett nyilatkozataitól függ. Utóbbi megállapítása szerint a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére okot adó nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni.

[21] A BH2022.2.45. számon megjelent – Pfv.20.932/2021/2. számú határozatának alperes szerinti releváns tartalma: az anyagi pervezetés jogintézményének a lényege, hogy a bíróság a Pp. 6. §-a szerint reá háruló közrehatási tevékenységével, a perkoncentráció elvének (Pp. 3. §) érvényesülése érdekében aktívan közreműködik a felek jogérvényesítésében, ennek során a Pp.-ben szabályozott eszközök és eljárási keretek között elősegítve azt, hogy a döntéshez szükséges peranyag – amelynek szolgáltatása a feleket terheli (Pp. 4. §) – rendelkezésre álljon.

[22] A Gfv.30.060/2019/5. számú ítéletből az alábbiakat emelte ki: a jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelése eredményeként lehetséges volt, nem volt kizárt adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, amennyiben a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülvizsgálat – a közétett határozat szerint helyesen: felülmérlegelés – tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni.

[23] A Gfv.30.130/2021/7. számú határozatból az alábbiakat idézte: „a per tárgya a felmondás jogszerűségének vizsgálata, nem a helytelen szóhasználat szerinti érvénytelenségének megítélése. A felmondás jogszerűségét a polgári jog általános szabályai szerint kell megítélni. Az akkor jogszerű, ha megfelel a felek szerződésének, az irányadó jogszabályoknak és a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményeinek.”

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[25] A felülvizsgálat, mint rendkívüli perorvoslat engedélyezése a polgári peres eljárás Kúria előtti, elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.20.764/2020/3. - BH2020. 366.] A felülvizsgálati kérelem és az ahhoz a Pp. 412. § (2) bekezdése szerint csatolandó, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (2a) bekezdése alapján önálló illetékfizetési kötelezettség alá eső felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szabályozása önálló: eltérnek a kötelező tartalmi elemeik [Pp. 410.§ (2) bekezdése, Pp. 413.§], és a tartalmi hiányokhoz fűződő jogkövetkezmények [Pp. 410. § (4) bekezdése, 415. §]. Ebből fakadóan az eltérő célt szolgáló és önállóan szabályozott

felülvizsgálati kérelem tartalma nem vehető figyelembe a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeinek teljesítéseként, mint ahogy utóbbi sem alkalmas a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányainak pótlására. (Kúria Gfv.30.069/2023/2.)

[26] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet mindenekelőtt abból a szempontból vizsgálta, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér-e az alperes által megjelölt, közzétett kúriai határozatokban foglaltaktól, mert ebben az esetben – eltérően az engedélyezés további okaitól – a kérelem teljesítése nem mérlegelhető, a Kúria a felülvizsgálatot köteles engedélyezni [Pp. 409. § (3) bekezdés].

[27] A Kúria a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, azaz a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bíróági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul [Gfv.30.454/2022/2., Pfv.20.782/2022/3., valamint a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII.12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 5. pontja]. Az erre az okra hivatkozó félnek egyértelműen azonosítható módon – az eltéréssel érintett határozatok ügyszámának pontos feltüntetésével – meg kell jelölnie, hogy a jogerős határozat álláspontja szerint melyik közzétett döntéstől tér el. Az eltérés megjelölésének konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal. Az engedélyezést kérő félnek be kell mutatnia azt a lényegi háttértényállást, a szükséges ügyazonosságot, ami az összehasonlítás alapfeltétele (Kúria Jpe.II.60.032/2022/5.). Ki kell munkálnia, hogy a támadott határozatot hozó bíróság konkrétan melyik jogszabályi rendelkezésre vonatkozó mely jogértelmezést hol nem tartotta be, a felülvizsgálattal támadott határozat hol tért el jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől (Kúria Gfv.30.503/2022/2.).

[28] A Kúria utal arra, hogy a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben a PK vélemény 6. pontjában értelmezte – a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti. Mindez egyben azt is jelenti, hogy a Kúriát köti a fél által megjelölt engedélyezési ok alapjául előadott indokolás is: valamely engedélyezési oknál előadottak kizárólag az adott oknál vehetők figyelembe, ennél fogva a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont első fordulatához fűzött indokolás a Pp. 409. § (3) bekezdése szerinti vizsgálat elvégzésekor nem volt értékelhető (Kúria Pfv.21.219/2019/3.).

[29] Az alperes kérelme kizárólag azon határozatok ismertetését tartalmazta, amelyekről való eltérést állította, nem mutatta be sem a tényállás azonosságát, sem azt, hogy a támadott határozatot hozó bíróság határozatában mely jogszabályok esetében, milyen módon és hol tért el jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől, így kérelme e körben érdemi vizsgálatra nem alkalmas.

[30] Megjegyzi a Kúria azt is, hogy az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti és a felülvizsgálati kérelmét részben olyan, álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban elkövetett eljárásjogi jogszabálysértésekre (Pp. 3. §-ának, 6. §-ának és 237. §-ának a megsértése) alapította, és állította a Kúria közzétett határozatától való eltérést, amelyekre az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében még tartalmilag sem hivatkozott. A felülvizsgálati eljárás tárgya azonban a jogerős ítélet [Pp. 406. § (1) bekezdés], így az elsőfokú ítélet jogszabálysértő voltára előadott érvek és hivatkozások a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálhatóak. A jogerős ítélet is csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt (BH2017. 232.II.). Ennek az az oka, hogy a bíróságok nem követhettek el jogszabálysértést olyan körülményre, jogra vonatkozóan, amelyet a fél nem tett az eljárás korábbi szakaszainak tárgyává és ezért azt a bíróságok nem is vizsgálhatták. Mindezekre tekintettel azok a kérdések nem lehetnek az érdemi felülvizsgálat

tárgyai, amelyeket az alperes a fellebbezésében nem kifogásolt (Kúria Pfv.20.474/2021/8.) és ezen kérdésekben a felülvizsgálat engedélyezés is kizárt. (Kúria Gfv.30.041/2023/2.). Utal a Kúria arra is, hogy a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás vizsgálata, a bizonyítás adatainak újabb egybevetése és értékelése, azaz annak eldöntése, hogy az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre, már a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási szakasz kereteit meghaladó, azokon túlmutató a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatát jelentő jogkérdés. A bizonyítékértékelés keretében megítélhető kérdés nem a felülvizsgálat engedélyezése, hanem az érdemi felülvizsgálat körében lenne vizsgálható. (Kúria Gfv.30.536/2022/2.)

[31] A Gfv.30.130/2021/7. számú határozat kapcsán a [29] bekezdésben hivatkozottakon túl, kiemeli a Kúria, hogy jelen felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes a keresetét mezőgazdasági áru szolgáltatására kötött adásvételi szerződésből eredő igényekre – ellenszolgáltatás nélkül maradt vételár és szerződésszegéssel okozott, fedezeti vétel alapján meghatározott kár – alapította, míg a hivatkozott határozat alapját képező ügy egy deviza alapú lakossági jelzálog kölcsönszerződés felmondásának jogszerűségének megítélése. A Kúria eltérő tényállás alapján hozott, közzétett határozatától való "eltérés" még részletes indokolás esetén sem alapozhatná meg a felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Gfv.30.328/2022/2.).

[32] Mindezekre tekintettel a felülvizsgálat a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján nem engedélyezhető.

[33] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a BHGY-ben közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Lényeges, hogy amennyiben a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölnie [Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2., valamint a PK vélemény 1. pont második bekezdés és az ahhoz fűzött indokolás]. A Pp. 409. § (2) bekezdés *a*) pont első fordulatára alapított kérelméhez fűzött indokolásban az alperes ilyen határozatokat nem jelölt meg, következésképpen a felülvizsgálat engedélyezésére nincs lehetőség.

[34] A PK vélemény 3. pontja értelmében a Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján – egyebek mellett – abban az esetben engedélyezi, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merül fel. A felülvizsgálatot ezekben az esetekben is csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában (Kúria Pfv.21.120/2020/2.). Ehhez képest az alperes által ebben a körben előadott, az általánosság szintjén mozgó hivatkozás alapján nem állapítható meg, hogy az elvi jelentőségüként állított jogkérdés nagyszámban előforduló, új típusú ügyben merült volna fel, illetve nem állapítható meg az sem, hogy az a jogalanyok széles körét érintené, ezáltal a felvetettek valamely okból túlmutatnának az egyedi ügyön.

[35] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően eljárva megtagadta.

[36] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d*) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

I. A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben a félnek ki kell munkálnia, hogy a támadott határozatot hozó bíróság konkrétan melyik jogszabályi rendelkezésre vonatkozó, mely jogértelmezést, hol nem tartotta be, a felülvizsgálattal támadott határozat hol tért el jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől. Ennek hiányában a kérelem érdemben nem vizsgálható.

II. A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást. Az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket – másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági (kúriai) döntést – egyértelműen azonosítható módon meg kell jelölnie.

III. Általánosság szintjén mozgó hivatkozás alapján nem állapítható meg, hogy az elvi jelentőségű jogkérdés nagyszámban előforduló új típusú ügyben merült volna fel, illetve, hogy az a jogalanyok széles körét érintené, ezáltal a felvetettek az egyedi ügyön túlmutató jelentőségűek volnának. Erre figyelemmel a felülvizsgálat a felvetett jogkérdés különleges súlya alapján nem engedélyezhető.

Az alkalmazott jogszabályok

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409. § (2) bekezdés *a)*, *b)* pont és (3) bekezdés, 411. § (1) bekezdés.

Záró rész

Budapest, 2023. május 10.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Bartal Géza s.k. bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző

